

DAN POSVEĆENOG ŽIVOTA

Svijećnica, 2. veljače 2017.
prigodni materijali

Ured za pastoral duhovnih zvanja i ministranata, Varaždin 2017.

PRIKAZANJE GOSPODNJE U HRAMU – SVIJEĆNICA

Četrdeset dana nakon Božića, Crkva slavi blagdan prikazanja Gospodnjeg – Svijećnicu. Ovaj je blagdan dio Božićnog ciklusa, a slavio se u Jeruzalemu već 386. kao Quadragesima de Epiphania, da bi u slijedećem stoljeću bio obogaćen procesijom u kojoj se isticala antifona: „Svjetlost na prosvjetljenje naroda”. U Carigradu je u 6. st. ovaj blagdan uveden pod imenom Hipapante (Susret), a u 7 st. u Rimu pod nazivom Dan sv. Šimuna. Toga je dana bila i procesija sa svijećama koja je imala izrazito pokorničko obilježje. U slijedećim se stoljećima - osobito u franačkim državama - za taj blagdan sve više širio naziv Očišćenja Blažene Djevice Marije, koji je bio prihvaćen i od tridentskog misala iz 1570. i zadržao se sve do novog misala iz 1970. Međutim, iako je prema tridentskom misalu ovo bio Gospin blagdan, misni su tekstovi govorili o prikazanju Gospodnjem u hramu. Sadašnji misal naziva ovaj blagdan Prikazanje Gospodnje (ovo se ime prvi puta pojavljuje u nekim francuskim misalima iz 17. st.).

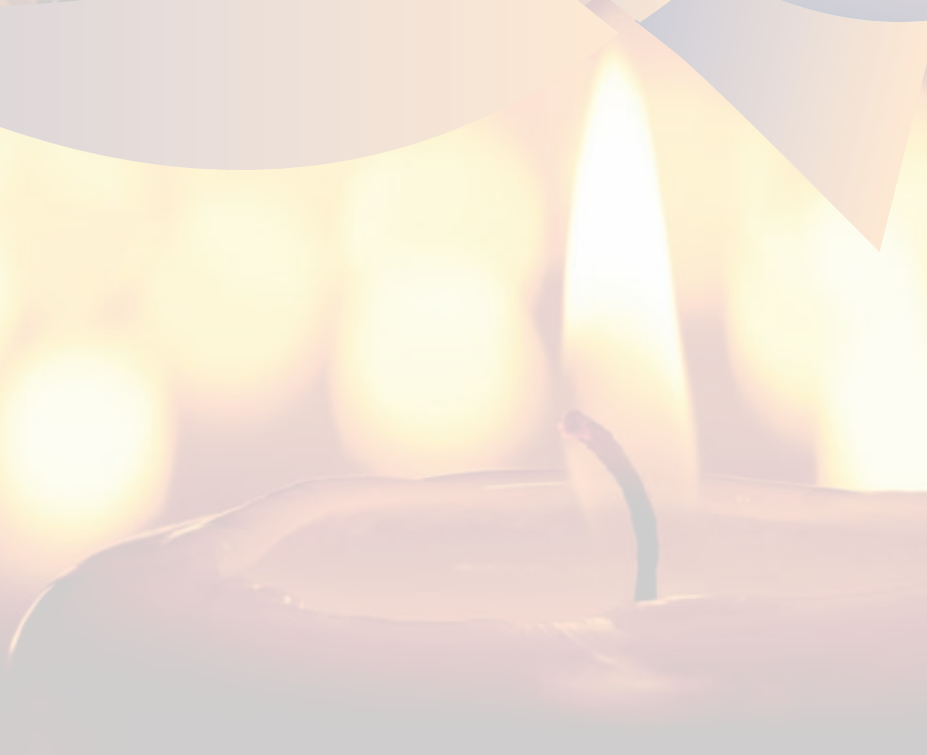
Prema Lk 2,22-40 Josip se i Marija pojavljuju u hramu da udovolje dvama propisima Zakona. Prvi nalaže da se žena koja je rodila muško čedo 40 dana ima smatrati nečistom, a 40. dana je trebala u hramu prinijeti žrtvu za svoje očišćenje (usp. Lev 12,2-8). Drugi propis nalaže da se svako muško prvorodenče ima otkupiti za 5 hramskih šekela. Bog je, naime, u pashalnoj noći u Egiptu poštedio izraelske prvorodence, tako da otada oni pripadaju samo njemu: prvorodenci životinja trebaju stoga biti žrtvovani, a sin prvorodenac otkupljen. To je trebao učiniti otac tako da rečenu svotu isplati bilo kojem svećeniku u (Izl. 13,2-12). Dakle, da bi se udovoljilo prvom propisu (očišćenje), bilo je dovoljno da samo majka u hramu prinese žrtvu, a da bi se otkupio prvorodenac - Isus - bilo je po sebi dovoljno da Josip gdje u Izraelu isplati nekom svećeniku 5 šekela. Zašto su onda Josip i Marija donijeli Isusa u hram? Radi li se tu o Lukinom površnom poznavanju židovskih uredbi, ili se u tom krije neko drugo značenje?

Iako to Lukin tekst izravno ne potvrđuje, teolozi smatraju da Isus u hramu nije bio otkupljen, nego prikazan. Zašto? Prvo: Josip uopće nije bio Isusov pravi otac, pa prema tome nije ni mogao Isusa otkupiti. Drugo: Isus je trebao biti prikazan kao prvo vazmeno janje koje ima biti žrtvovano za spas svijeta. Ovakvom shvaćanju ide u prilog i liturgijska tradicija ovog blagdana koja u misnim molitvama ne spominje Marijino očišćenje,

nego Isusovo prikazanje. U obnovljenoj liturgiji ovaj blagdan više nema pokorničko obilježje (umjesto ljubičaste uzima se bijela boja) te se smatra Gospodnjim, a ne Gospinim blagdanom.

Ovaj blagdan se u Crkvi obilježava i kao Dan posvećenog života; dan redovnika i redovnica, koji na taj dan obnavljaju svoje redovničke zavjete. Zato su vjernici pozvani da na ovaj blagdan u svoje molitve uključe i molitve za redovnička zvanja.

prof. Zvonko Pažin

Prijedlog za homiliju I

Mač boli

Draga braćo i sestre u Kristu!

Danas u svojim mislima pratimo Josipa i Mariju kako dolaze u hram. Donose Isusa, točno četrdeset dana nakon njegova rođenja. Tih je dana i tih mjeseci njihov život bio ispunjen Božjom prisutnošću. Anđeo je i Mariji i Josipu navijestio Isusovo rođenje koje je nastupilo pod neobičnim i čudesnim okolnostima u Betlehemu. Bog je po svome Duhu drugovao na poseban način s Josipom i Marijom, konačno i sam Božji Sin postao je u ljudskom tijelu član njihove obitelji. Bog ih je neprestano iznenađivao, a Marija i Josip su u čudu upijali odvijanje Božjeg nauma. Evanđelista Luka veli nekoliko puta kako je Marija „sve te događaje pohranjivala u svome srcu i o njima razmišljala.“

I evo ih danas u hramu. Učinili su ono što je od njih zahtijevao Zakon. Međutim, evo novog iznenađenja. Dolazi starac. Šimun. To je onaj kojemu je Duh Božji objavio da neće umrijeti dok ne vidi Spasitelja. Ushićen i ozaren uzima dijete Isusa u naručje i zahvaljuje Bogu: „Sad otpuštaš Slugu svojega, Gospodine, po riječi svojoj u miru, jer vidješe oči moje spasenje tvoje, Svjetlost na prosvjetljenje naroda, slavu puka svoga izraelskoga.“

Marija je ushićena. Anđeo joj je već bio navijestio da će plod njezine utrobe biti svet, štoviše, Sin Božji. A sada evo ovaj starac potvrđuje da je Isus „svjetlost na prosvjetljenje naroda.“ Marija je mogla uvidjeti kako je Bog velik prema njoj.

Međutim, evo i drugoga dijela: starac Šimun kazuje i drugo proroštvo: „Ovaj je, evo, postavljen na propast i uzdignuće mnogima u Izraelu, a i tebi će samoj mač boli probosti dušu..“.

Upravo tako. Marija je našla u hramu proročanstvo radosti i proročanstvo boli.

Valja zapaziti, braćo i sestre: Ono što ponajbolje ocrtava Blaženu Djevicu jest svakako njezin izričaj i njezin stav: „Evo službenice Gospodnje“. Marija je puna Duha Svetoga, ona živi u Božjoj prisutnosti, ona Boga neprestano traži u svome životu, ona prema Božjim naumima ravna sva svoja htijenja. Stoga ona iz Božje ruke prima i „ulje radosti“ kako slikovito govori prorok, ali i „mač boli.“ Zna Marija: dokle god hodi u Božjoj nazočnosti, dokle god je „neznatna službenica Gospodnja“, kako samu sebe naziva, dotle je ona u miru: njezin je život u sigurnim Božjim rukama.

Evo našeg života, braćo i sestre. Vidimo svetu obitelj u hramu. Vidimo kako se podvrgavaju Božjoj volji i Božjem naumu. Mi to isto činimo kad slavimo euharistiju – svetu misu. Dolazimo pred Boga. Stavljamo se u njegovu prisutnost. Svoj život stavljamo u njegove ruke. Molimo ga da nas uvijek prati. I onda smo kadri primiti iz Gospodnje ruke i „ulje radosti i mač boli“. Jer za nas vjernike – ukoliko smo stvarno vjernici – važnije je pitanje jesmo li s Bogom, nego što bi bilo važno pitanje živimo li bez nekih briga ili smo usred kušnji i nevolja.

Danas slavimo Krista kao svjetlost svijeta. Slavimo Kristovo prikazanje Bogu Ocu. I mi bismo htjeli stati pred Gospodina i prikazati mu svoj život. Ovaj je blagdan poziv svakome pojedinom od nas, da zajedno dolazimo pred Gospodina, osobito slaveći nedjeljnu misu da bismo se ispunili Božjom snagom, da bismo svoj život uskladili s Božjom voljom. U tome slučaju nećemo prvenstveno tražiti da nam Bog da ovo ili ono zemaljsko dobro. Bog će biti uz nas, Bog će nam podariti svoj mir. Dat će nam svoju milost i svoju snagu, jer Bog je naša snaga. On ispunja smislom naš život. Sve to možemo vidjeti i osjetiti dok s Kristom u misi slavimo vazmeno otajstvo njegove muke, smrti uskrsnuća i proslave. Vidjet ćemo koliko su istinite riječi onoga proroka koji veli: „Jedan je dan u dvorima tvojim bolji no tisuću drugih.“

Marija je zajedno sa svojim sinom pila iz čaše radosti, ali i iz pregorke čaše muke i smrti svoga Sina. Zato je i dionica njegova uskrsnuća. Ona naš je putokaz i uzor. Strpljivošću i smjernošću ponizne službenice Gospodnje uzor je svakom kršćaninu. Ona, koja je u poniznosti prihvaćala volju Božju dospjela je dotle da je blaženom nazivaju svi naraštaji. I sigurno smo: budemo li po njezinu primjeri iz Gospodnje ruke vjerno prihvaćali i gorku čašu i čašu radosti, bit ćemo dionici iste nebeske slave s Blaženom Djevicom Marijom. Jer je Bog dobrotiv svima onima koji ga traže iskreno. Amen

Prijedlog za homiliju II

Svjetlost na prosvjetljenje naroda

Draga braćo i sestre u Kristu!

Blagdan Prikazanja Gospodinova u hramu, posljednji blagdan Božićnog kruga, pun je simbolike svjetla. Kad je dijete Isus bio prikazan u hramu, starac ga je Šimun prozvaao „Svjetlost na prosvjetljenje naroda“ (Lk 2,32). Od toga usklika evo drugog imena za ovaj blagdan - Svijećnica. Toga dana vjernici užiju svoje svijeće i nose ih u svečanom ophodu

spominjući se svoga Gospodina koji ih je prosvijetlio. Zaustavimo se malo na simbolici i ljepoti svjetlosti. Ne bismo ni pomislili koliko je svjetlost važna u Božjem djelovanju prema čovjeku. Prvo što je Bog na zemlji stvorio, bila je upravo svjetlost: „I reče Bog: „Neka bude svjetlost!“ I bi svjetlost. I vidje Bog da je svjetlost dobra; i rastavi Bog svjetlost od tame. Svjetlost prozva Bog dan, a tamu prozva noć. tako bude večer, pa jutro - dan prvi.“ (Post 1,3-5).

U sudbonosnim danima izlaska iz Egipta Bog je išao pred svojim narodom, „danju u stupu od oblaka, a noću u stupu od ognja, da im svijetli“ (Izl 13,21). Ta je svjetlost narodu bila znakom Božje nazočnosti i zaštite.

I Isusov je nastup okupan svjetlošću. Kad se anđeo javio pastirima u noći Isusova rođenja, slava ih je Gospodnja obasjala. Mudraci su s Istoka vidjeli zvijezdu novorođenoga Kralja, te su došli da mu se poklone. Ivan svečano proglašava: „Svjetlo istinsko, koje prosvjetljuje svakog čovjeka, dođe na svijet“ (Iv 1,9).

I došli smo do onog što je bitno: Isus je svjetlost „na prosvjetljenje naroda“, svjetlost „koja prosvjetljuje“. Upravo je zbog toga i došao na svijet: da nas prosvijetli; postao je čovjekom, da bi nas pobožanstvenio. U tome smislu valja i shvatiti Isusovo odlikovanje i poziv: „Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se sakriti grad koji leži na gori. Niti se užije svjetiljka da se stavi pod sud, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući. Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima, da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima“ (Mt 5,14-16).

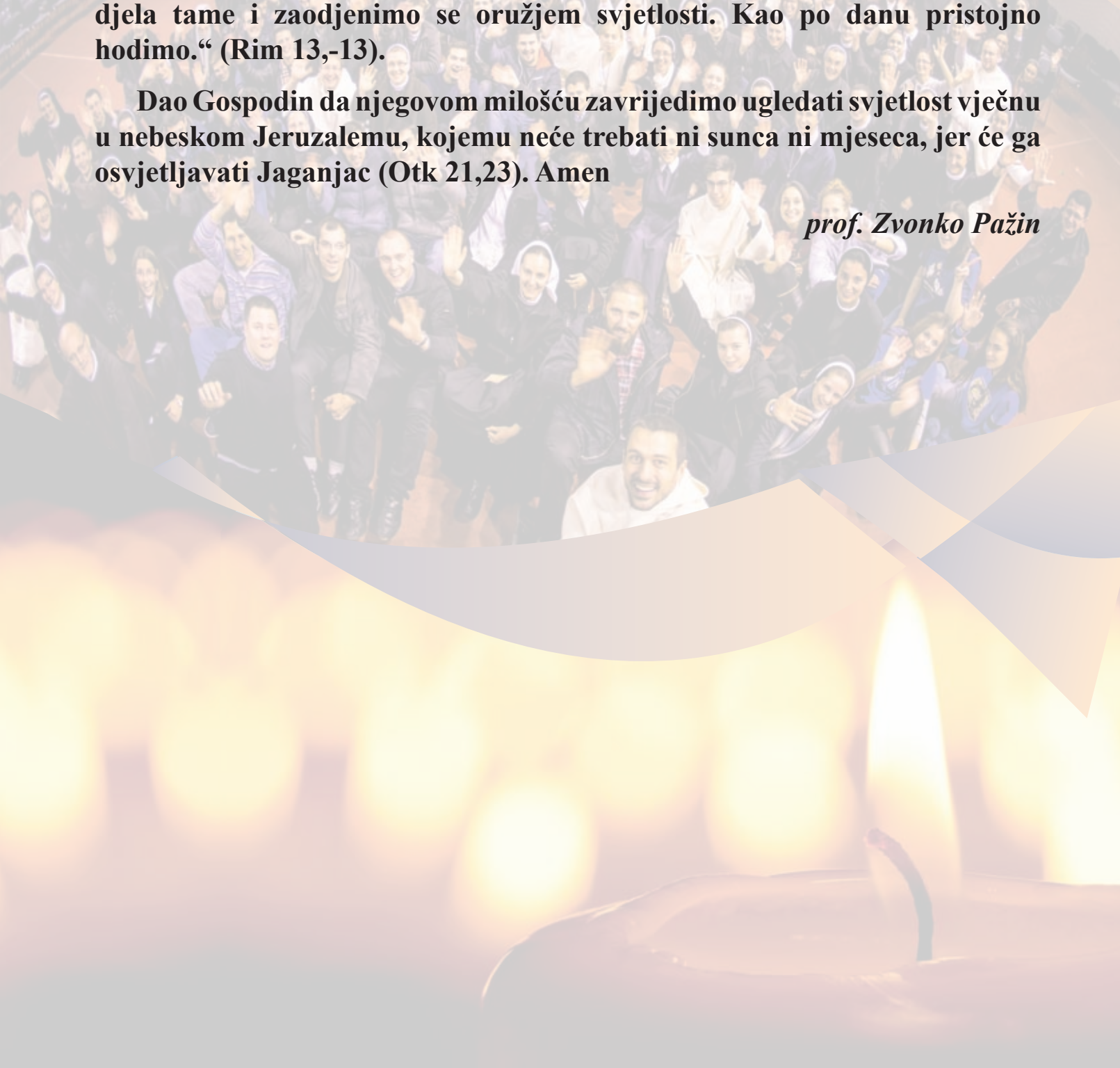
Samo je Isus istinsko svjetlo. Samo on može prosvijetliti tminu naše noći. Samo on je istinska Božja snaga. Samo je u njemu i po njemu spasenje. I samo za njim ima smisla ići. On prosvjetljuje naše staze, on ispunja smislom naše dane, on daje duboki smisao cijelom našem životu: i u dobru i u zlu, i

u radosti i u žalosti. Samo nas njegova svjetlost vodi do vječnosti. Govoreći narodnim glavarima o Isusu, kamenu koji je postao kamenom zaglavnim sv. Petar svečano proglašava: „Nema, uistinu, pod nebom drugoga imena dana ljudima po kojemu se možemo spasiti“ (Dj 4,12).

Neka nam se Bog smiluje, kada toliko puta idemo za blještavilom, koje zapravo nije svjetlost, nego varka Kneza tmine. Kako li se samo lako i olako znademo povesti za svojom nestrpljivošću, krutošću, ohološću, sebeljubljem, samoživošću, taštinom, lijenošću, nevjerom, osvetoljublju, tvrdoglavošću, samodostatnošću, ispraznošću... Samo nam Isus može osvjetliti put. Zato uvijek iznova „tražimo lice njegovo“ (Ps 27,8). U tome smislu Pavao opominje: „Noć poodmače, dan se približi! Odložimo dakle djela tame i zaodjenimo se oružjem svjetlosti. Kao po danu pristojno hodimo.“ (Rim 13,-13).

Dao Gospodin da njegovom milošću zavrijedimo ugledati svjetlost vječnu u nebeskom Jeruzalemu, kojemu neće trebati ni sunca ni mjeseca, jer će ga osvjetljavati Jaganjac (Otk 21,23). Amen

prof. Zvonko Pažin

MOLITVA VJERNIKA

Braćo i sestre! Bogu izvoru svake svetosti, uputimo svoje molitve sa čvrstim pouzdanjem da ćemo biti uslišani. Molimo zajedno govoreći:

Usliši nas Sveti Bože!

- 1. Za Crkvu; da svim narodima svijeta bude svjetlo istinske vjere u Gospodina Isusa Krista po kojoj će postići vječno spasenje. Molimo te**
- 2. Za papu, biskupe, svećenike i đakone; da budu vjerni i uzorni pastiri stadu koje im je Gospodin povjerio. Molimo te**
- 3. Za redovnike; da svetošću svoga života nasljeđuju Gospodina u svojim službama. Molimo te**
- 4. Za redovnice; da po svojim karizmama i zavjetima, budu vrijedne radnice na njivi Gospodnjoj. Molimo te**
- 5. Za duhovna zvanja; da srca onih kojima je upućen duhovni poziv, spremno odgovore Gospodinu i krenu za njim po svetim duhovnim zvanjima. Molimo te**
- 6. Za bogoslove, sjemeništare i sve pripravnike za sveta duhovna zvanja; da na putu prema svećeništvu ili redovništvu odražavaju radost duhovnog poziva te tako svojim primjerom potaknu i druge mlade da ih slijede. Molimo te**
- 7. Za obitelji; da budu mjesta svetog obiteljskog života koje će biti izvor novih svećeničkih i redovničkih zvanja. Molimo te**
- 8. Za pokojnike, osobito za one koji su na zemlji život proveli u svetim duhovnim zvanjima; udijeli im Gospodine da budu dionici zajednice svetih na Nebu. Molimo te.**

Sveti Bože, obasjaj Svjetlom svoje istine ovaj svijet, a nama daruj svoga Duha kako bi mogli biti graditelji tvoga Kraljevstva ovdje na zemlji, a jednom dionici tvoje vječne radosti na Nebu. To molimo po Kristu Gospodinu našem. Amen

EUHARISTIJSKO KLANJANJE ZA DUHOVNA ZVANJA

„Svet, svet, svet“... ili neka druga prigodna pjesma za izlaganje Presvetoga Oltarskog Sakramenta

Molitveno razmatranje

Gospodine, klanjamo ti se i zahvaljujemo ti na tvojoj vidljivoj prisutnosti u ovom siromašnom komadiću kruha koji je tvoje tijelo i tvoja krv. Zahvaljujemo za tvoju prisutnost na obalama životnih mora svakoga čovjeka. Ti neprestance pozivaš čovjeka da te traži i da te tražeći nađe, jer nisi dalek, već blizak Bog, koji se daješ vidjeti i naći. U tvojim učenicima, koje si pozvao da idu za tobom, i mi možemo prepoznati sebe, jer i nas pozivaš, kao svoje učenike, da budemo tvoje produžene ruke. Pozivaš nas da budemo oni koji će drugima otvarati uši, oči i srca za tvoju prisutnost i za tvoj poziv da te nasljedujemo u svetosti svoga života. Slijediti tebe može samo onaj koji te prigrlio cijelim svojim životom, samo onaj tko u tebi nađe svoj smisao života i svoj životni identitet.

Mnogi te nasljeđuju, Gospodine, u svojim „običnim životima“, u raznolikosti svojih životnih zanimanja. Drugi te nasljeđuju u svetim duhovnim zvanjima. Danas posebno molimo za redovnike i redovnice, da se svi oni, kao i svatko od nas, iako grešnici, odazovemo tvome pozivu da svojim životnim djelima utvrđujemo i širimo Kraljevstvo Božje. Na tu nakanu primi, Gospodine, ovo naše zahvalno molitveno poklonstvo.

Pjesma: „Klanjam ti se, Isuse“

Navještaj Evandjelja: Lk 5, 1-11

U ono vrijeme, dok se jednom oko Isusa gurao narod da čuje riječ Božju, stajao je on pokraj Genezaretskog jezera. Spazi dvije lađe gdje stoje uz obalu; ribari bili izašli iz njih i ispirali mreže. Uđe u jednu od tih lađa; bila je Šimunova pa zamoli Šimuna da malo otisne od kraja. Sjedne te iz lađe poučavaše mnoštvo. Kada dovrši pouku, reče Šimunu: “Izvezi na pučinu i bacite mreže za lov.” Odgovori Šimun: “Učitelju, svu smo se noć trudili i ništa ne ulovismo, ali na tvoju riječ bacit ću mreže.” Učiniše tako te uhvatiše veoma mnogo riba; mreže im se gotovo razdirale. Mahnuše drugovima na drugoj lađi da im dođu pomoći. Oni dođoše i napuniše obje lađe, umalo im ne potonuše. Vidjevši to, Šimun Petar pade do nogu Isusovih govoreći:

“Idi od mene! Grešan sam čovjek, Gospodine!” Zbog lovine riba što ih uloviše bijaše se zapanjio on i svi koji bijahu s njime, a tako i Jakov i Ivan, Zebedejevi sinovi, drugovi Šimunovi. Isus reče Šimunu: **“Ne boj se! Odsada ćeš loviti ljude!”** Oni izvukoše lađe na kopno, ostaviše sve i pođoše za njim.

Kratka tišina

Razmatranje

Svakodnevno smo svjedoci borbe za prva mjesta. Borbe da se bude na važnim mjestima, u prvim redovima, između poznatih ljudi. Svakodnevno, Gospodine, gledamo kako ljudi žele postati sve, samo ne obični ljudi. Žele se uzvisiti da im se drugi klanjanju, da ih časte, da njih slušaju i za njima idu. Obične ljude se ne poziva u elitne klubove, na svečane domjenke ili skupe izlete. Obične ljude nitko ne gleda kao vrijedne i posebne, najčešće su oni samo brojevi u nekom registru, koji označavaju dužnike ili platitelje mnoštva obveza nametnutih od onih „odozgor“, koji si ne uzimaju miljenike ili privilegirane izabranike između običnih ljudi.

Takav je to svijet u kojemu živimo, Gospodine.

Ali nisu svi takvi. Nekome je običan čovjek ipak najvredniji. Netko ipak bira obična čovjeka, kako bi mu dao važnu, najvažniju poziciju, a to si ti, Gospodine Isuse.

Kroz današnje Evandjelje vidimo da si između svih umnih, mudrih i poznatih osoba svoga vremena, izabrao obične ribare. Odbacio si one zaogrnutе čašću, moći i slavom, a uzeo obične ribare, koji zasigurno nisu bili ni savršeni profesionalci svoga zanata, jer svu su se noć trudili, ali ništa nisu ulovili.

Ali ti nisi gledao na njihovu poziciju u društvu, ni školsku naobrazbu, već na njihovo srce, koje je odisalo jednostavnošću, u kojemu nije bilo oholosti da sve znadu i da svime žele gospodariti. Blaženi siromasi duhom! Oni koji se nisu dali zarobiti nikakvim materijalnim dobrima. Oni koji su, u jednostavnosti svoga srca, sposobni čuti Boga, spremni prihvatiti ga svojim srcem i životom ga nasljedovati. Blaženi obični ljudi na kojima počiva tvoj pogled i kojima je upućen tvoj poziv, Gospodine. Daj da i ja budem među njima!

Pjesma: „Krist na žalu“

Razmatranje

Gospodine, ali mi ne volimo kada nas se naziva – običnim ljudima. To za nas ponekad postaje uvredom. Mi volimo kada nas ovaj svijet smatra „posebnim, neobičnim ili originalnim ljudima“. Ali onda naš ponos i naša oholost ispune naša srca, zavladaju nama, i tada mislimo kako smo sretni i uspješni, sami sebi dovoljni, bez Boga zadovoljni. Takvo je srce zatvoreno zbog grijeha, i postaje zapreka koja Boga drži podalje od nas.

Daj mi, Gospodine, da spoznam ako je i moje srce takvo, da se odrečem grijeha, jer jedino ću tako postati spreman za tvoj ulazak u moje srce.

Tebe ne straše naši grijesi, ti si u stanju nositi se s nama grešnicima, koje uvijek pozivaš k sebi i daješ nam novu priliku za život. Zato ti, Gospodine, dolaziš u naš „običan život“, tamo gdje živimo, gdje radimo, gdje se odmaramo. Dolaziš u naš ured, u našu učionicu, u bolnicu, u kuhinju i tražiš od nas „običnih ljudi“ da idemo ribariti za tebe. Nama je tvoj zahtjev čudan. Kako ćemo to činiti, jer mi smo samo „obični ljudi“, zar ne?!

Ali to je način na koji ti, Gospodine, najčešće upućuješ poziv i dolaziš. Dolaziš u naš „obični“ život, na svoj „neobični“ način. A onda sve ovisi o tome kako ćemo mi odgovoriti... i jesmo li spremni za susret s tobom, Gospodine. Takvi susreti nisu laki jer oni dolaze u trenucima naših slabosti, neuspjeha i ranjivosti. Dolaze kada su naše mreže prazne, kada i mi možemo poput apostola žalosno konstatirati: „Čitavu noć smo lovili... i ništa.“

Previše se puta mučimo, trudimo, radimo, borimo, teglimo, pokušavamo, ali rezultati – nikakvi. Puni smo zato nervoze, tjeskobe, straha, a ponekad i depresije i očaja.

Ali baš tada, Gospodine, dolaziš. Dolaziš kada mi to najmanje očekujemo. Dolaziš onda kada nismo uspjeli, kada smo poniženi ili odbačeni... kada nam je svega preko glave... kada nam je muka od svega i svakoga... kada se osjećamo tako obično, jadno i beskorisno.

Gospodine, ti imaš, za razliku od ovoga svijeta, jako visoko mišljenje o nama. O nama „običnim ljudima“. Ti jako cijeniš naše mogućnosti. Ti ne želiš da se mi brčkamo u životnim plićacima, gdje nema pravoga života. Ti želiš da osjetimo dubinu. I da ti vjerujemo kada nas u nju vodiš. Tražiš od nas hrabrost i vjeru kada nas vodiš tamo gdje su prave vrijednosti.

A što ćemo mi učiniti?

Hoćemo li ostati u plićaku života i samo kukati da smo nemoćni i samo obični ljudi?

Ili ćemo prihvatiti Božji poziv koji je isti i danas nama upućen: “Ne boj se! Odsada ćeš loviti ljude!” Kaže Evanđelje: „Oni izvukoše lađe na kopno, ostaviše sve i pođoše za njim.“ Daj nam, Gospodine, spremno i odvažno srce da idemo za tobom i u svojem te pozivu ili zvanju nasljedujemo kao „obični ljudi“, da tvojom milošću činimo obična djela tvoje ljubavi koja će poput mreža privući sve ljude k Tebi - jedinom Putu, Istini i neprolaznom Životu.

Pjesma: „Pusti mreže te“

Molitva vjernika

Braćo i sestre, zahvalna srca uputimo Gospodinu svoje prošnje u kojima osobito molimo za osobe posvećenoga života, redovnike i redovnice.

1. Jačaj, Gospodine, sve koji naviještaju Evanđelje, posebno našega papu Franju, našega biskupa Josipa, sve biskupe, svećenike, đakone, redovnike, redovnice i vjeroučitelje, molimo te!

2. Pomozi svim kršćanima da se u svom „običnom svagdašnjem životu“ uvijek opredjeljuju za ono što je Kristovo i to neka životom svjedoče, molimo te!

3. Pomozi svima koji žive prema evanđeoskim zavjetima čistoće, siromaštva i poslušnosti, da daju radosno svjedočanstvo kako je lijepo posvetiti život Kristu i sve činiti iz ljubavi prema Njemu, molimo te!

4. Blagoslovi sve redovničke zajednice i sekularne institute po cijelom svijetu, i sve one mlade koji će se odazvati na tvoj poziv na posvećeni život, molimo te!

5. Potakni, Gospodine, mlade iz naših župskih zajednica na odluku da postanu ribari ljudi po svetim duhovnim zvanjima, molimo te!

6. Nagradi sve redovnike i redovnice nagradom vječnog života u nebesima, molimo te!

Gospodine, po krštenju si ušao u život svakoga od nas. Otvori nam oči da jedni druge vidimo onako kako ti gledaš svakoga od nas. Daj da budemo ljudi žive vjere. Blagoslovi sva redovnička zvanja i usliši naše prošnje. Po Kristu...

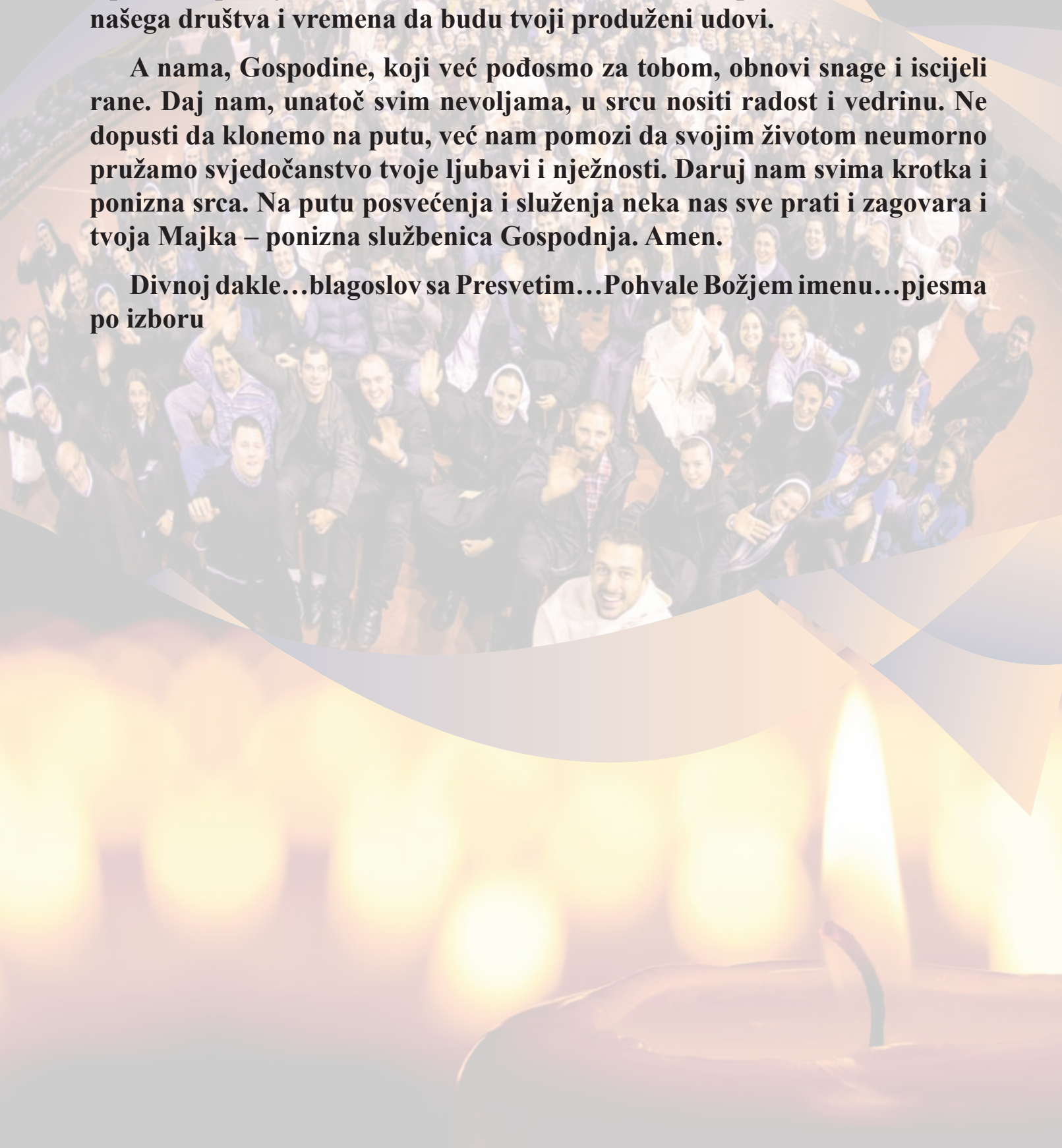
Na nakanu svih izrečenih prošnja molimo: Oče naš

Molitva za duhovna zvanja

Učitelju dobri, toliko mladih i danas te traži. Dotakni njihova srca, zamiluj ih svojim pogledom, uputi im svoju riječ, pokaži im put. Daj im hrabrosti da ostave sve kako bi pošli za tobom u svetim duhovnim zvanjima ili da provode sveti život u raznolikosti svojih zanimanja. Neka se ne boje svoj život potpuno predati tebi. Nošeni snagom tvoga Duha i tvoje riječi, i poučeni primjerom tolikih svetih, neka se odvaže poći među siromahe našega društva i vremena da budu tvoji produženi udovi.

A nama, Gospodine, koji već pođosmo za tobom, obnovi snage i iscijeli rane. Daj nam, unatoč svim nevoljama, u srcu nositi radost i vedrinu. Ne dopusti da klonemo na putu, već nam pomoz da svojim životom neumorno pružamo svjedočanstvo tvoje ljubavi i nježnosti. Daruj nam svima krotka i ponizna srca. Na putu posvećenja i služenja neka nas sve prati i zagovara i tvoja Majka – ponizna službenica Gospodnja. Amen.

Divnoj dakle...blagoslov sa Presvetim...Pohvale Božjem imenu...pjesma po izboru

MOLITVE ZA DUHOVNA ZVANJA

**O Sveta Majko Božja i premila Majko naša,
ti kraljice apostola, ti pomoćnice kršćana.
Tvojemu se materinskom milosrđu utječemo
da nam od Boga isprosiš mnogo svetih svećenika,
redovnika i redovnica.**

**Ti sve možeš kod Božanskog Sina svoga,
našeg velikog svećenika,
koji je sama sebe žrtvovao na drvu križa
za otkup i spasenje svijeta
i još se žrtvuje svaki dan na našim oltarima.**

**Uslišaj molbu naroda svoga,
koji te ljubi i štuje od davnine kao
svoju Kraljicu, Odvjetnicu i Majku.**

**Zagovaraj nas kod predragoga Srca Isusova,
da nam se smiluje i da nam dadne mnogo svetih duhovnih pastira.**

**Budi u pomoć svim svećenicima, redovnicima i redovnicama,
blagoslovi ih u svetom radu za spasenje i posvećenje duša naših. Amen**

**Svemogući Bože,
ti u svakome vremenu izabireš i pozivaš ljude
da nasljeđuju tvoga Sina Isusa Krista.
S pouzdanjem te molimo:
obnavljaj svoju Crkvu snagom Duha Svetoga
i daruj joj svetih svećenika, redovnika i redovnica
koji će riječju i životom
svjedočiti tvoju dobrotu i blizinu.**

**Probudi u našim obiteljima otvorenost i ljubav prema životu,
da postanu plodno tlo novih duhovnih zvanja.
Dodirni svojim pogledom srca onih koji te traže,
oblikuj ih božanskom milošću,
usadi u njih nesebičnu želju
da služe braći i sestrama,
te za potpunim predanjem tebi,
našoj radosnoj nadi,
koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen**

SADRŽAJ

Prikazanje gospodnje u hramu - Svijećnica	3
Molitva vjernika.....	9
Euharistijsko klanjanje za Duhovna zvanja.....	10
Molitve za duhovna zvanja	15

